બહારે-બોસ્તાન

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

બુકસેલર નરસીદાસ હરચંદ, શાહ

ઠે. ઘાંચીની પોળમાં—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.   પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૮૯૫   સંવત ૧૯૫૨

અમદાવાદ

ધી "ચીમનલાલ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
બહેચરભાઇ ગોવિંદરામે છાપ્યો.

કિંમત બે આના.

બહારે બોસ્તાન.

હીસ્સા બારવાં.

શેર.

વીરદે ઝબા જનાબ મહુમ્મદકા નામ હે
કાબિલ દરૂદ પડને કે અપના કલામ હે

ગઝલ મોઅલ્લફ રીસાલે હાઝા.

કલીદે ગંજ રહેમાતી મોહમ્મદ હયે કુફ્લે સીરરે રબ્બાતી મોહમ્મદ
હયે બહેર જુદે રબ્બાની મોહમ્મદ હયે વાકીફ ઈલમે હકકાની મોહમ્મદ
હયે જીબરીલે અમીં જીસદરકે દરબાં વોતેયે દરબાર લાસાની મોહમ્મદ
મેરાતે હકનુમા હકકી કસમહયે તુમારી શીકલ નુરાની મોહમ્મદ
મલક જીન્નો બશરહુરો પરીમે નહીં હરગીઝ કોઇ સાતી મોહમ્મદ
બને મોમીન હઝરોં દમમે કાફીર વો હયે રેહમત તો અરઝાની મોહમ્મદ
પઢો મુમતાઝ સલ્લલ્લા વસલ્લમ બરૂહે પાક લાસાની મોહમ્મદ

ગઝલ હઝરતે દાગ

હરઅદા મસ્તાના સરશે પાવું તક છાઇ હુઈ
ઉપ તેરી કાફીર જવાની જોશપર આઈ હુઈ
મુજકો યે દાવા કોઇ તેરે સીવા દીલમે નહી
ઉનકા એ ઈલઝામ અચ્છી કેદ તનહાઇ હુઈ
ટોકકર રસ્તેમે પ્યાર આહી ગયા ઉસ શોખપર
વો નઝર હયેરત ઝદા વો બાદ ઘબરાઈ હુઇ
આગયા જબ કોઇ કરલે ચાર બાતે ઉસસેભી
વરન ફીર સર પીટના જીસ્વકત તનહાઈ હુઈ
તોબાકર જાહીદ કરૂ તોબા મયે એસે વકતમે
યે બહાર આઇ હુઇ એસી ઘટા છાઈ હુઇ
ભોળી સુરતપર તેરી તસવીરકા વોહ બાકપન
લબ પેઝાહર હયે તબસ્સુમ દીલમે ઇતરાઇ હુઈ
દેખકર કાતીલકી આમદ દાગી દીલમે શાદ શાદ
ઓર ગમખારોકેમુહપર મુરદની છાઇ હુઈ

ગઝલ ગેહેસર

ખતભી હયે ઝુલ્ફભી હયે ઔર રૂખે પુરનુરભી હયે

મહેબી હએ હાલાબી હયે ઓર શએ દેજુરબી હયે
કામ દીલ યારસે લેના હયે તોલે એસેમે
બે તકલલુફબી હયે તન્હાબી હયે મખમુરબી હયે
વસ્લકા લુત્ફ તો જબ હયે કે તલબે બોસેપર
નાઝો ગમઝાબી હયે ઝીડકીબી હયે ચલદુરબી હયે
અએ મસીહા તુનકર ઇસ દીલે વહેશીકા ઇલાઝ
દાગ ખુરદાબી હયે ઝખમીબી હએ
ફાતેહા પઢતે ચલો તુરબતે મ્હેરારપે ઝરા
ઉસસે વોદાબી હગે ફુરસ્તચીહએ દસ્તુરબી હએ

ગઝલ રીંદ

સબ ધરી રહે જાયગી તેગ આઝમાઇ આપકી
ચાર તલવારોંમે શલ હોગી કલાઇ આપકી
ખલ્ક હોતી ઉસકી દુશમન જો તુમ્હારા દોસ્ત હો
કરતી હએ બે ગાના સબસે આશનાઇ આપકી
જબ તુમ્હેં બરશાશ દેખા આન બૈઠે કોઇદમ
ઉઠગએ સોહબતસે જબ મરઝી ના પાઇ આપકી
બાઝ આયા બંદગીસે મૈ તુમ્હારે અએ બુતો
ક્યા મીલાએગી ખુદાસે આશનાઇ આપકી
બે તકલ્લુફ હોજી એ જાન ઓર મુંહ દીખલાઇએ
નકદ જાંબાઝીર હએ યાંબી રૂનુમાઇ આપકી
દેખકર રૂએ મુનવ્વર રશક આયે હુરકો
હાથ મલવાએ ફરીશતોકો કલાઇ આપકી
તર્ક ઉલફત રીંદસેબી બેઝહત બહેતર નહી
શોરએ આફાક હોગી બેવફાઇ આપકી

ગઝલ ફુરોગ

ન પુછ ફુગ સુબમે ના લે વો ફુગાં સૈયાદ
ન સુન સકેગા મેરે ગમકી દાસતાં સૈયાદ
તપાંહુ ઇસલીયે અપતકકે ઝખમ પીનહાંપર
ખયાલ ખનદયે ગુલહયે નમક ફીશાં સૈયાદ
કફસકી કૈદ દામ ગમ કરૂં મઆઝ અલ્લા
જનાબ ઇશકકા પહેલા હયે ઇમ તેહાં સૈયાદ

બરગે ફુલ હુઆ તન ગોશ તુ અગર હોજાવે
તો કુચ સુનાઉં તુઝે અપની દાસતાં સૈયાદ
ખયાલે ગુલકા ઉડાતા હયે હોશ બુકી તરેહ
મેરે સફુતસે હોતા સર ગીરાં સૈયાદ
બના દીયા મુઝે તુનેહી સખ્ત જાંવરના
યે ઝીંદગી મેરા ઓરહી બોસ્તાં સૈયાદ
ઉમીદ રેહસમે એહીલ અબસ હયે ગીરયાં વો આહ
કહીં હુવા હયે કીસીપરભી મહેરબાં સૈયાદ
ખયાલ ગુલ હયે જો હમ દમ તો મયે સમઝતાહું
કફસ હયે કસ મેરા ઓર પાસબાં સૈયાદ
ફરોગ બુલબુલે દીલકા ખુદાહી હાફીઝ હયે
કમીં હયે દામે બલા ઓર આસમાં સૈયાદ

ગઝલ સગીર

તુમભી હયે અબ ચાહનેવાલે મેરે દીલકે
અલ્લાહને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
આફતમે ફંસા તેરે લીએ બૈઠે બીઠાએ
તુભી તો કભી નાઝ ઉઠાલે મેરે દીલકે
આખીરકો મીટાવેંગે મુઝે દાગ મોહબ્બતકે
એકદીન મુઝે પડ જાએંગે લાલે મેરે દીલકે
રૂક રૂક કેના બાતેં કરો છુરયાં ન લગાવો
અએ જાન અભી ઝખમ હયે આલે મેરે દીલકે
બેતાં બહું મયે વસ્લમે ફુરકતસે ઝીયાદા
અનદાઝ હયે દુનયાંસે નીરાલે મેરે દીલકે
આહોકી તરેહ તુમભી નીકલ આવગે બાહર
સુનલોગે કીસીરોઝ જો નાલે મેરે દીલકે
બોસે ન દીએ સાકીને શોને નહી દેને
ખુબ આપને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
બેહે આએંગે સીનેતક અગર અશ્કકે કતરે
આલમકો નઝર આએંગે છાલે મેરે દીલકે
નીંદ્યાએ સીંગર આહે શબે હીજ્રમે ક્યુંકર
એરજ લૌટલાતા નહી ટાલે મેરે દીલકે

ગઝલ ફુગાસ

જાન તેરે ગમમે હોદી અબતો જો કુછ હો સો હો
શોખીન એ હગલેબોકી અબ તો જો કુછ હો સો હો
ગેરોસે ડરતા હુએ ક્યા કુચેમે ઉસકે તુજ
કહેતા હુવે ક્યા કુચેમે ઉસકે તુજ
અરે સુ અગર તે શેસે દેતેગે સર
બની હુવે દીલમે મેરી અબતો જો કુછ હો સો હો
શીકવા હુએ લબપર તેરે રોઝો બરા આયે દીલ મેરે
હોંટોકા અપને દુરી અબતો જો કુછ હો સો હો
વાં હુવે તુ ખુશ મેરી જો હમ મેરે લબપર હુવે યહાં
કહે આયે યે ઉસસે કોઈ અબતો જો કુછ હો સો હો
સાકીભી હસ મીનાભી હૈ ઓર ગુલસનકી આતી હુવે ફસલ
બાદાભી થોડાસારી અબતો જો કુચ હો સો હો
ગેરોસે મીલતા હુવે તો કુબુલ અયે મેરી જા
લાયેગી ઝીંદગી તેરી અબ તો જો કુચ હો સો હો
જૈસે એબઆરા વૈસેહી દીલ હુવે મેરા
ઓરંગે સીનેકાભી અબ તો જો કુચ હો સો હો
મીલનેમે ખુશીકી જે ગમ કોઈ બઝાતા હુવેગી
સરપર એ જો ખુશી અબ તો જો કુછ હો સો હો

ગઝલ શાહુનસીર દેહેલવી

ઝીદ નય તુને નાં રામ કીયા ગેબી ન હુવા વેબીન હુવા
હમસે તો ખુને કાફીર બાજુઆયેબી ન હુવા વેબી ન હુવા
ના બહેરે તવાફે કાબા ગએ ન ગેતકદે બુતખાના હુવે
ક્યાશેખોબરેહમનકાને કીયા એબીન હુવા વેબી નં તવા
બીચ ઉસકે લાગા જઝબમે દીલતાસીરન કુચ નાલેનેકા
મયે દેનોકા શાહેદે રહા એબા ન હુવા વેબી
ઉસ લબકા લીયા બોસાનકહુ હુવે હાત ન લીપટા પાવુંશે
દીલ તુઝસે બરગેબતે હીના એબી ન હુવા વેબી ન હુવા
મજનુ તો ફીરા જંગલ જંગલ ફર હાદને ચીરા કોહ દીઆ
નૈઆદ રહા બેદસ્તાપાએબી ન હુવા વેબી ન હુવા

ગઝલ વહેશત

મોહબ્બે ઇશકસે રોશન દીલે ગુશતાકરદા.

સીનાતા મર્ગ પુરઅઝ હીકમતે પશરાક રહા
હલકએ ગુલફ હયે યહાં સીલસીલએ આઝાદી
અએન તેઝીયદમે યહાં આલમે ઈતલાક રહા
રૂએ જાનાંકી તસવ્વરમે રહા સીના ગર્મ
મેરગે ગુલભી સબબે સોજશે અહેરાક રહા
હાલ બેતાબકા ક્યા હરે તુજે માલુમ નહી
મોજેઝન સીનેમે યહાં કુલઝમે અશવાક રહા
શીશતયે મહેરો વફા બાબે બતાકર તોડે
કબતો પાબસ્ત એઝં ઝરએ માસાક રહા

એઝન.

માંગમે સેંદુર ઉનકે કહા બાલાએસર
સુરખીએ રંગે ફફેપા હયે અયાં બાલાએસર
થા સવા મુજહેવાની મે ધુવાં બાલાએસર
અબ સુફેદાંસે હે ખાકીસ્તર અયાં બાલાએસર
શમઆકાસર કાટેનમે બઝમમે શેલગીરસે
આફતે ક્યા ક્યા નહી લાતી ઝબાં બાલાએસર
ક્યા હીયેગી બરજબી તાપીઝ લટકાનમે શબ
ઉનકે બાલોમે જો ઉલઝી ચુડીયાં બાલાએસર

ગઝલ હેરત.

ઈધર તો જાન જાતી હૈ લબોં પર આહોનાલે હૈ
ઉધર વો દોનો હોતોંસેકલે જે કો સંભાલો હૈ
બનાયા સબકો સાનાને ઝતને હુસ્નવાલે હૈ
તુમગર આઝા મ્હારે નુરકે સાંચેમે ઢાલે હે
બહાર આઇ હે ગુલશનમે નહી કુચ હમ દીવાને
ગુલોનેભી ગરેબાં અપને આપને ફાડ ડાલે હયે
નહી સુરમેકા દુંબાલા તુમારા ચશ્મ જાનાસે
યે આફ્ મારે ગરમીકે ઝબાં બાહેર નીકાલે હૈ
બહોત આશકશે ગેસુમે હો મશરૂફ ઈનરોઝો
કહો તો કીસકે ડરાનેકો એ કાલે નાગ પાલેહે
લગાકર ગેસુઓંમે તુકરઈ મુબારક કહેતે હે
બચે રહીએ ઝરા ઇનસે એ કાલે ઘાડ વાલે હે
અયાદતકો જો આતે હેં તો ફરમાતે હે હસ હસકે
કહોં હેરત અભી તક ક્યાં જીગર કે ઝખમ આલે હૈ

હીસ્સા તરવા.

ગઝલ બેતાબ

મુઝે મદ્દો મે શીખવોદો મઈનુદીન અજમેરી
શરાબે વસ્લ પીલવા દો મઈનુદીન અજમેરી
તુમ્હારે દરપે આયાહું ન્યાઝે ઈજ્ઝ લાયા હું
મુજકો તુમ હકસે મીલવદો મોઈનુદીન અજમેરી
ઝહે તાલે યહાં આયા ઝીયારતકા શિરફ પાયા
મુરાદે દીલભી દીલવા દો મઈનુદીન અજમેરી
તપે ફુરકતસે જલતાહું બસાને શમ્આ ગલતાહું
મૈં હું પરવાનાં જલવા દો મઈનુદીન અજમેરી
મહે ચરખે શરીઅત હો ગુલેબાગે તરીકત હો
શમીમે લુત્ફ સુંગવાદો મઈનુંદીન અજમેરી
હમીદુદીન કુતબુદીન ફરીદુદીન ફખરૂદીન
સબોંસે ફેર દીલાવા દો મઈનુદીન અજમેરી
ગુબારે કુંચએ ખ્વાજા મુજેહ કોંહલે જવાહર હે
પરી આખોંમે ભરવા દો મઈનુંદીન અજમેરી
કરો આશકસે તુમ પરદા નહી અછ્છા
ઝરા દીદાર દીખલાદો મઈનુદીન અજમેરી
મયેહુ બેતાબ ફુરકતસે ન કહે સકતાહું ગુરબતસે
મુઝેહ દીદાર દીખલાદો મઈનુદીન અજમેરી

ગઝલ મોઅલ્લીફ રીસાલે હાઝા.

આયે નહીં નઝર જબ પ્યારે કઈ દીનસે,
મરતે હયેં હીજરકે મારે કઈ દીનસે
કર કત્લ વો કાતીલ ન કર અબ દેર ખુદારા
હયે શૌક ભરા દીલમે હમાને કઈ દીનસે
ક્યા બાઈસ હયે આતા જો નહીં બગકે ઉપર
આતા જો નહી બાગપે ક્યા ઉસકા સબબ હયે
અયે કરકે કમર બહેર નઝારો કઈ દીનસે
અબ દેખીએ કીસ કીસકો ડસે નાગની ઝુલફેં
નીકલે હયેં વો આરીઝપે સંવારે કઈ દીનસે
કીલનોંકા કીયા ખુન સનમ સચ તો કહો અબ
મેહદી જો મલી હાથમેં બારે કઈ દીનસે
ક્યા ઉસકો ફલક દેખકે હયેરાન બના હયે
ગુરબાત જો કરતા હયે સીતારે કઈ દીનસે

યા અહેમદે મુરસલ તેરી મુભતાછપર અબ તો
ઝયાદા હયે ગમ અંન્દોહોકે ગુઝારે કઈ દીનસે

ગજલ સહીદી.

કહો ઉસ બકેવશસે આજ લાઝીમ સાથ જાના હયે
જના ઝેપર હમારે અબ રહેમત શામીયાના હયે
ચલુંગા સરકે બલ શૌકે શહાદત દસ્ત ગીરી પણ
જહાં તલવાર ચલતી ઉસી કુંચેમે જાના હયે
લીયા જીસ્ને હમારા નામા મારા બેગુના ઉસ્કો
નશાં જીસ્ને બતાયા હયે વો તીરોંકા નશાના હયે
જો શરમાવો તો પ્યારે છોડદું મીઝગાંકી ચીલમનકો
તુમ્હારે એન વાદે પર હમે આંખે બીછાના હયે
ગરેબા ફાડકે દસ્તે જીનુંસે કબ હુઈ ફુસરત
અભી તો દામને સહેરા કે ભી પુરઝે ઉડાના હયે
જો બાલ ઉસ્કે ઈલઝતે હયે તો દીલ મેરા ઉલઝતા હયે
યહાંહયેદર્દ શાને મે વહાં ઝુલ્ફોંમે શાના હયે
મીસાલે નકશ પા લખો પડે રહેતે હયે વર એક જા
મગર કાતીલ તેરાં ગન્જે શહીદાં આસ્તાના હયે

ગજલ હયેરત.

મોટી ગુનાહોંકી શરમ સારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
કબુલ હો ઇરી આહ ઝારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
હવસમે દુન્યાહી કી બસરકી નાઉ સકે અનજામ પર નઝર કી
ગવાઈ ગફલત મે ઉમર સારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
બહોત મુસીબત ઉઠા ચુકા દું સઝાયે આમાલ પાચુકાહું
ગુઝર ગઈ હદ સે બેકરારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
ગુનાહ મુજસે હુવે હયે બેહદ નઝરમે હયે તીરગીએ મરકદ
મરીઝ ગમકી હે રાત ભારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
અગરચે હેતુમકો કુચભી ગેરત સમઝકે આમાલ અપનેહ એરત
રહેયે કલમા ઝહાંપે ઝારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ

ગઝલ આસક.

કલ સબ જો તુમને હાહ દીખાઇ તમામ રાત
મુશાતાકને પલક ન લગાઇ તમામ રાત
સીધી સુનાઇ મૈનેભી નાસેહ કો બરમલા
ઉસ્નેભી ઉલટી ઉલટી સુનાઈ તમામ રાત

દીજરાં મે પથેર તેરેભી ટુટે મગર અજલ
ક્યું મીસ્લ યાર તુભી ના આઈ તમામ રાત
ક્યું બદ ગુમા હે અહદે શીકન મુજશી બે સબબ
રહેતી હે પાસ તેરી જુદાઈ તમામ રાત
દીલ ખુંશ હુવા નીગાર તેરે ઈનતેઝારમે
પેરા મે તુમને મહેંદી લગાઇ તમામ રાત
વસ્લે સનમ મેં રાત ખુદાઈ નઝર પડી
કુદરત ખુદાકી બુતને દીખાઇ તમામ રાત
વ હસરતા કે વસ્લ મે આશક ને એક દીન
ઉસ બેખુદીસે ખાલી ના પાઇ તમામ રાત

ગઝલ હએરત.

ફીરક જલ્વા એ તેરી ઝુલ્ફ સીયા ફામ મે હએ
રૂખે રોશન હે કે રૂપેયા સહર શામમે હએ
ન તો ફુરકતમે હે આરામ નતો ઉમીદે વીલાસ
કુછ અજબ તરેહ કી હસરત દીલે ના કામમે હએ
ઈશ્ક સાદીક હયે તો એ રાહ પર લાએગી તુમે
બેર તકદીર અભી ગરદીશ અયયામ મે હએ
અબ કીસી શેમે નહીં રાહતે જા તાકતે દીલ
હાં અગર હે તો એ તસીર તેરે નામમે હયે
નકરો ઇશ્ક કીસીકા ના ઉઠાવો સદમે
ના બલદ હે જો મોહબ્બતસે વો આરામમે હયે
જુસ્ત જુએ દીલે ગુથ ગસ્તા મે આઇ નીદા
બાઝ આ ઉસ્કે વો દીવાના મેરે કામમે હયે
મઝહબે ઇશ્ક મે આશક કો અજબ લુત્ફ મીલા
કે નકુર મે દાખીલ હવ ના ઇસલામ મે હયે
છુતેલ ઇશ્ક સે રાહત ન પાસે મરગ નજાત
ઉસકે આગાઝે મે જો હયે વોહી અનજામમે હયે
નાસે ઝન સુજકો જા દેખા તો કહા ક્યું હએ ; રત
હમ ન કેહતેથે ખરાબી હવશે ખામ મે રયે

ગઝલ નાસેખ

ઝહર મેસુકા થહોત હે ઓર થોડા સાંપકા
તેરી કંગીને સનમ હર દાંત તોડા સાંપકા

એક સે કોઇ અગર બચ જાએ કાટે દુશરા
દોનોં પેસુ દોનોં ગાલોં પર હે જોડા સાંપકા
કબ નહા ધોકર ન ચોડે હયૈ અપને સરકે બાલ
ઝેહેર સારા અથે પરી તુને નચોડા સાંપકા
શાખ સંદલ હે અગર નાઝુક કમોઇ આપકી
જાન આશકકો અસર રખતા હે નચોડા સાંપકા
દફન બાંબી મેં એ હુવા મે નાતવા મરનેકે બાદ
આશકે ગેસુ જો થા પીછા ન છોડા સાંપકા
ઝુલ્ફકા સોદા જો હે જંગલ કીયું કરતા હું સેર
અઝદહે કી હે સ્વારી ઓર કોડા સાંપકા
દેખકર ચોટી કો એડી તક જો બલ ખાને લગા
સંગ પાયે યારસે સર મેને દીલકો અપની ઝુલ્ફમે
બોલે વો મલ દીલ મેરે દીલકો અપની ઝુલ્ફમે
ખુસ હો અએ નાસીખ ૫ોલા મેને કોડા સાંપકા

ગઝલ ગારીબ.

હયે કીસે ખઓકે શહાદતને ખીઆલે ગરદન
શમેસર હયે હમે સર અપના વખાલે ગરદન
તીરા વખતીકો મેરી જએસે મીલા હુસ્ને કુબુલ
ખાલે રૂખસાર કંહી હએ કંહી ખાલે ગરદન
પરદએ શબમે કોઇનુરે સહર છીપતા હએ,
કબ નેહા જોદમે હો હુસ્ને જમાલે ગરદન;
મંએભી દીવાના હુ એક સર્વે રવાકા કુમરી
મુજકો દે ગર હો તુજે તોક વખાલે ગરદન;
દસ્તઆરેપ યે બાયઝ હયે અગર અય ગારીબ,
બાંધવ તોક તલાઇકો હીવાલે ગરદન.

અએઝન.

શબે જુદાઇકા મુજકો ખટટા ઝબસકે રોઝે વીસાલભી હયે
અગર હયે રંગે નીશાત મુહપર તો દીલમે કુચ કુચ મલાલભીહયે
નોક ગુવ તો ઝુકે બના રહા હયે ઉસે હમારા ખીયાલભી હયે.
હુવે હયે જું ખાર યાના લાગીર બદનમે કુચ અપને હાલભી હયે
યકીન યે હયે કે આજકી શબ ફ્લક ન છોડેગા મુજકો જીતા
જો કહે દશાં હયે સંભાલે તો તેગ બ કફ હલાલભી હયે

ફીઘર ગયા હયે ખીયાલ તેરા કંહા હયે અયે શાખ યા સમનતુ
સમજકે દાવા એ નાઝકીકર ચમન મેવે નએ નેહાલભી હયે
કભી તો સોયા પરેસરકકર કભી વો લીપટા ગલેસે મેરે
બડા ગઝબ હયે કે યેક શબમે ફીરાકભી હએ વીલાસભી હયે
દુવાએ દુ' દસ્ત તેમકો મએ ઉસે ઉતારે અગર તુ કાતીલ
કે મેરે તનપર યે બોજ સરકા ગીરાભી હયે ઓર વબાલભી હયે
ખુદાઈ જાને કે કીસ રવીશસે કીયાથા મુરગે અમ્લને નાલા
પડી હએ મુન્ચેકી ચીજબીપર તો રંગ ચહેરેકા લાલભી હએ
ગદાએ નાંચીય હએ હમારા ખીઆલ આના હયે કબકે ઉસ્કો
જો ફીખર જા હો જલાબ હયે તો ગરૂર હુસ્ને જમાલભી હએ
ફીસીકો ઝીબ્હ ટરકે ગાફીલ વો આજ આયા હએ કત્લ ગાહસે
પડી હએ દામનપે ખુ'કે છીટેતો આસ્તી ઉસ્કી લાલભી હએ

ગઝલ મોઅલ્લીફ.

યા નબી લીજો ખબર અપને દીલ અફ્ગારોંકી
જાન જાતી હએ ચલી હીઝરમે બીમારોંકી;
તપે ફુરકતકો મેરી દેખ અતીબા બોલે
શરબતે વસ્લ દવા એઅેસે તો બીમારોંકી;
રહમકર હાલે પરેશાં પે રસુલે અરબી
લીજીએ જલ્દ ખબર હીઝરકે ગમખ્વારોંકી
કુચ નહી દુર હએ એ આપસે મહેબુબે ઈલાહ
કરો જાગીર અદન હમસે ગુન્હેગારોંકી
યાદ કર રોઝએ અકદસકો તેરે યા અહમદ
દેખકર રોતા હું મએ શકલકો ઝવ્વારોંકી
જાકે તીબામે ખુદાયા બતુફએલે અહમદ
દેખે મુમતાઝ ઝલક રોઝેકે મીનારોંકી

ગઝલ રીઆઝ.

નાતે અહમદમે લીખું કયા મેરા રૂત્બા કયા હએ
વસ્ફ ખાલી કહી જો ફરમાએ તો બન્દા કયા હએ
આગે ખુરશીદ જહાં તાબ કે ઝર્રા કયા હએ
હુસ્ન યુસુફકો તેરે સામને રૂતબા કયા હએ
લબ ચમટ જાતેં હએ કહેતા હયે જો મહમ્મદ કોઈ
ઓર ઈસ નામસે બઢકર કોઈ મીઠા કયા હએ

અએ અજલ મુજકો મદીનેમે પહોંચ જાનેદે
કામ બનતા હએ મેરા તેરા બીગડતા કયા હએ
જહવએ નુરે નબીસે મેરી સઅરી હો જાએ
મલકુલ મઓતસે કહે દોકે તકાઝા કયા હએ
વરદ કામત શહે તીબાકી રટમ કરતા હું
શાખ તુબાકે સનોબર મેરા ખાબા કયા વએ
શબે મેરાજમે અલ્લાહને હઝરતસે કહા
આ મેરે પાસકે મહબુબસે પરદા કયા હએ
શાફએ રોઝે જઝાકી મંએ હુ ઉમ્મતમે રીઆઝ
વો ગુનેહગાર હું લેકીન મુજેહ પરવા કયા હએ.

ગઝલ શરર.

મીઠી નીગેહકી ચાટપે દીલ હએ લગા હુવા.
હએ ઈન રસીલી આંખોમે શરબત ભુલા હુવા
કાતીલકો મેરે કત્લસે આયા ન ઇન્કેઆલ
કુચ ખુન કરકે ઓરભી વો બેબહા હુવા
યાદ આ ગયા જો શામકો ઉસમેહકા ખતે સબ્ઝ
સીનેકા દાગ અઝ સરે નઓ ફીર હરા હુવા
દએરા ન આકે કુલઝમે ફાનીમે આનબર
મીસ્લે હુબાબે દમમે મેરા જી ફના હુવા
દે દાલા નકદ જાન શરરતે બકઓલે મીર
શુકરે ખુદાકે હકકે મહોબ્બત અદા હુવા

ગજલ મન્ઝુર.

દીલ કીસે લગાઉં કોઈ દીલબર નહી મીલતા.
માશુક કોઈ ગએર સીતમગર નહી મીલતા.
ગુમ જબસે હુ તેરી ચાહે તલબમે
દુંઢા કીયા મંએ આપકો અકસર નહી મીલતા
સુરત નહીં મીલતી તેરી સુરતસે કીસીકી
ગહેનેસે કીસીકે તેરા ઝેવર નહી મીલતા.
અગરકી મહોબ્બતસે કીસે ઝીસ્ત હએ મન્ઝુર
મર જાઉં ગલા કાટકે ખન્જર નહી મીલતા.

ગઝલ ખુશરૂ.

અએ ચહેરએ ઝેબાએ તો રસ્કે બુતાને આઝરી

ફરચન્દ વસ્ફૂલ મેં કુનમ ૧ર હુસ્ન જા બાલાતરી
તુ અઝ પરી ચાબુક તરી વઝ બર્ગે ગુલ નાઝુકતરી
શમ્સે નદાનમ યા કમર યા ઓહરાઓ યા મુસ્તરી
આલમ હમા યગ માએ તો ખદ્દે જહાં શએદાએતો
ઇં નરગીસે શહેલાએ તો આવરદા રસ્મે કાફરી
તા નકશમે બન્દત ફલક કસરા ન દાદા ઇનમક
હુરે ન દાનમ યા મલક ફરઝનદે આદમ યા પરી
આફાક હા ગરદીદઅમ મેહેરે બુતાં વરઝીદેઅમ
બીસયાર ખુબા દીદેઅમ લેકીન તુ ચીઝે દીગરી
સુરત નકકાશે ચીરા સુરતે યારમ બબી
યા સુરછે કશ ઇસ્ચુની યા તર્ક કુન સુરતગરી
મનતો શુદમ તુ મન શુદી મન તન શુદમ તું જા શુદી
તા કસ ન ગોયદ બાદ અંઝી મન દીગરમ તો દીગરી
ખુસુરૂ ગરીબસ્તો ગદા અફતાદાદર શહેહે શુમા
બાશદકે અઝ બહેરે ખુદા સુએ ગરીબાં બીનગરી

ગઝલ ઝફર.

પસે મર્ગ મેરી મઝારપર જો દીયા કીસીને જલા દીયા
ઉસે આહે દામને બાદને સરે શામહીસે બુઝા દીયા
નતો તાબ હએ તને ઝારને ન કરાર હએ ગમે યાદમે
મુજે સોઝે ઇસ્કને આખેરશ સુંહી મીસલ શમાઅજુલાદીયા
કહા નામા બરને જવાબદો ખત શોકે આસકે ઝારકા,
વંહી ખતકો આગમેદાલકર કહા કહીયો ખતકોજલાદીયા
કહા આને દીજે ન ગએરકો કહા હમ બોલાયેંગે શોખસે
તુમે રસ્ક હો તોન આઓ તુમ યે કહેદે હમકો ઉઠા દીયા
અગર ઉનસે ઇતના ન મીલતા તુ કભી હોતામુજસે તુન્દખુ
જો મંએ કહેતા હું કીસીબાતકુતો યે કહેતેહોહમેકયા દીયા

ગજલ હકીર.

વો ખફા હુવા બુતે બેવફા મુજેહ રીક હયે યેહી રોઝ શબ
હુવા કયા ગઝબ હુવા કયા ગઝબ હુવા કયા ગઝબ
મેરી જલ્દ ખબર લે તુમ હેજંબીગમે હીજરશે તેરે નાઝની
મંએ હુ જાંબલબ મએ હુ જાંબલબ, મંએ હુ
જાંબલબ મંએ હું જાંબલબ

ન હુઈથી મુજસે કોઈ ખતા હુવા ઈસલીએ વો સનમ ખફા
ન ખુલા સબબ ન ખુલા સબબ ન ખુલા સબબ ન ખુલા સબબ
હુવા મુજસે મેરા જુદા સનમ યે ખીઆલ હયે મુજહે દમબદમ
વો મીલેગાકબ વો મીલેગા કબ વો મીલેગા કબ વો મીલેગા કબ
મીલે મુજસે મેરા વો દીલરૂબા મેરી હએ ખુદાસે યે ઈલ્તેજા
યેહી રોઝો શબ યેહી રોઝો શબ યેહી રોઝો શબ યેહી રોઝો શબ
મુજહે બઝમમે જો બુલાઈએ તો રકીબકો ન બેઠાઈએ
વો હયે બેઅદબ વો હયે બેઅદબ વો હયે બેઅદબ વો હયે બેઅદબ
યે મેરી ખુદાસે આરઝુ વો ગમો રન્જમે હો મેરે ઈદુ
મુજેહ હોતરબ મુજેહ હોતરબ, મુજેહ હોતરબ મુજેહ હોતરબ
મુજેહ સાકીયાતુ પીલાદે મએ, વો બુજેહ જીગરમે જો આગ હયે
મંએ હું તીસ્ના લબ, મંએ હું તીસ્નાલબ મંએ હું તીસ્નાલબ મંએ
હું તીસ્નાલબ,
મુજેહ ખઓફ રોઝે જઝા નહી, કે મેરે શફી હએ બીલયકીં
વો શહે અરબ, વો શહે અરબ વો શહે અરબ, વો શહે અરબ

ગઝલ લતાફત

આફતકે પેંચ યાર બલાકા બહાના હએ
દસ્તે હયે મારે ઝુલ્ફ કઝાકા બહના હયે
કુચેમે ઉસકે હમ આમાદન જાકે ગીરપડે
મતલબભી ઓર લગઝશે પાકા બહાના હએ
મેંહેદી લગાકે દેખ રહેં હએ વો અપને હાત
તારીફ કર રહેં હયે દુઆકા બહાના હયે.
બંદવાએ ખુન નાહકે આશકને ઉનકે હાત
પાઈસઝા ખીજલ હએ હીનાકા બહાના હએ
બોલા વો બદગુમા મેરે મરનેકી સુનકે હાલ
યેક યેભી તર્ક ઈશ્ક વફાકા બહાના હએ
નઝરોમે નીચે નીચે વો શરમાએ જાતે હયે
આતા હયે યાદે વસ્લ હયાકા બહાના હયે
તોબાહ જો ઉન્સે તોડું તો અયે મએ કશો ચલો
હીલા બહારકા હએ ઘટાકા બહાના હએ
મન્ઝુર હયે કે હો મેરા શરએ મઝારે ગુલ
ઝાહેર મે આસમાંકો હવાકા બહાના હએ
હએ નીંદમે વો યાર લતાફત ઉલટ નકાબ

ફર દીદે કુરતકી કે હવાકા બહાના હએ

ગઝલ કૈકબ.

ફીરતા હયે અબ જો વો બુતે પુરફન અલગ અલગ
રહેતા હયે મુજસેબી દીલે દુશમન અલગ અલગ
કાતીલને પુરઝે પુરઝે કીયાથા જો તન મેરા
ઈસ વાસ્તે બનાને દો મદફન અલગ અલગ
નાખુશીમે નહી મેરે આતા હજાર હએફ
મહેબુબેબી હએ અબ દીલે દુશમન અલગ અલગ
યેક રોઝ જાનલેગી મેરી તુંકે યશમે મસ્ત
રહેતી હયે ઘાતમે જોયે રહેઝન અલગ અલગ
કૈકબ મીલે નીશાન ન સૈયાદકો મેરા
ઈસ વાસ્તે બનાયે હએ મસકન અલગ અલગ

ગઝલ મોઅલ્લફે.

હીજરમે લાગીર હુવા હું નાલએ ઝારી હયે અબ
કોઇ દમકા હું યહાં આ સખ્ત દુસ્વારી હયે અબ
તુજબીના આતા નહી દલકો કરારે યેકદમ ઝરા
અએ મેરે દરદકે મસીહા યેહી બીમારી હએ અબ
નરગાસી આંખોકા તેરે જખ્મસે સાયા હોગયા
જાએ અરક આંખોસે અપની તો લહુ જારી હયે
દીલ મીસાલે માર ખાતા હયે મેરે સીનેમે પેચ
દામ ઝુલ્ફોંસે તુમારે સખત લાચારી હયે અબ
અએ સનમ મુમતાઝકો સુરત દીખા મુમતાઝ કર
દર્દ ગમ ફુરકતકા ઉઠજાએ તો યે બારી હયે અબ

ગઝલ મોઅલ્લફે

બાઇઝ કે મંએ ઝરૂર દરાનેસે દરમયા
જામે શરાબ લાયેબી સાકી ફીર ગયા
બુલબુલ કહાં બહાર કહાં બાગમાં કંહા
વો દીન ગુઝર ગયે વો ઝમાના ગુઝર ગયા
ઝુલ્ફોંકો બાદશાહ કહું અએ સનમ તુજેહ
યે હાલ હયે કે બાત કહી ઓર મુકર ગયા
અએસે કફનકી કાયા પસંદ આ ગઈ હમે

ફીર સઅેર લાલા ઝરકા હમ અએ સબા ચલે
આઈ બહાર દાગ જનુ ફીર ઉભર ગયા

હીસા ચઉદવાં.

ગઝલ શાદ.

ન હીંદુઓમે ન હું મુસલમાન કાફીરોમે ન અહેલે દીંકા
બુરા હો ઇસ ઇશ્કકા ઇલાહી નચાર હુદમે રેહા કહીકા
ક્યા કીયા તુનેહ ઝીન્હ કાતીલ હુવા હુવા ખુન મુજ હઝીંકા
અરે ગરેબાં ન કોઇ પકડે લહુ તો ધો જેબો આસ્તાંકા
અભીસે સુન સુનકે જુઝમે ખુબાં કલેજા હાતો ઉછલ રહા હુએ
હુવા તો હું મંએ બુતોંકા બંદા ખુદા નીગહબા દીલ હઝીંકા
જીગર હુએ એલતા તૃપે દરૂંસે દહનસે શોઅલે નીકલ રહેં હુંએ
બુઝાઓ અશ્કોં લગીકો દીલકી શરર ગીરા આહે આતશીંકા
એ અર્ઝ હગે શાદ મુતસફીંસે ગઝલ હુએ ઉરશી કહી હયે પુર દદ
કીયા હયે નાસીખતે આસ્માંસે બુલંદ રૂત્બા ગો ઇસ ઝમીંકા

ગઝલ બે ઝુદ.

લુત્ફ નઓ પાએ મેરી આકમે બરબાદીમે
કભી ઉસ દસ્તમે પોંહોચે કભી ઉસ વાદીમે
હમ અદદ નામકે કસું મુજકો મીલે સીકએ દાગ
બીસ્તરદર બીસ્તકા સુનતેથે અસર હાદીમે
નહી બેવજહ કડે આપકી તેવર અએ જાં
આજ મુંહ દેખા હુએ આઇનએ ફુઓલાદીમે
જસ્ને વસ્લતકી જો ઠએરી કરૂં સાકીકો તલબ
રૂક્કેકે બદલે ખતે જામ લીખું શાદીમે
ક્યા જો એક વારમે સદતનસે ક્યા મુમકીન
કુચ તો ઉજાદ કરે આપભી જલ્લાદીમે
મુરગ દીલ પેહેમે ઉરકે ન ફસે ક્યા મુમકીન
કે ઉલ્ટકે વો લીઆ કરતે હુએ સૈયાદીમે
ક્યા ફ્કત કાફમે હગે હુસ્નકા ચરચા અએ જાં
સુરએ જીન હુએ તરી શાન પરી ઝાદીમે

ગઝલ મોજીદ.

જુંબીશે વકત રકસમેગોરી કલાઇયાં
દો નીચ્યે લગાતે હુએ ઉનકી કલાઇયાં
દો હાતકા આજી અભી હો જાએ દીલમેરા
છાતીસે ગર લગાલું તુમ્હારી કલાઇયાં

દો આફતાબ ઉનકો કહું જીનકો દો મેહેર
રંગી હતેલીમાં હુવે તો ગોરી કલાઇયાં
નબઝેભી છુટ જાએ ફડક જાએ ઉનકા દમ
દસ્તે હુવા બુલંદ હએ મોઅજીકે દેરસે
દીખલાદે ઉસ સનમકી ઇલાહી કલાઇયાં

ગઝલ ઝફૂર.

જલાયા ઝબ્ત કરકે આપ હમને આહેં સોઝાંકો
જીગરકો સીનેકો પહેલુકો દીલકો જીસ્મકો જાંકો
હમેશા કુન્જે તન્હાઇમે હમ મોનીસ સમજતે હયે
આલમકો યાસકો હસરતકો તન્હાઇકો હીરમાંકો
જગા કીસ કીસકો હું દીલમે તેરે હાનોંસે અએ કાતીલ
કટારીકો છુરીકો બાંકકો ખન્જરકો પએકાંકો
નહો જબ તુહી અએ સાકી ભલા ફીરકયા કરે કોઇ
હવાકો અબ્રકો ગુલકો ચમનકો સહેને બોસ્તાંકો
નહી કુલ કુલ સદા દેતા હએ શીશા દમબદમ સાકી
સુબુકો મએકો ખુમકો મએકદેકો મએ પરસ્તાંકો
તુમારે લબો દંદાને કીયા બેકદ્ર આલમમે
ગોહરકો લાલકો મોતીકો ઓર હીરેકો મીરજાંકો
બનાયા અએ ઝફરે ખાલીકને કબ ઇન્સાનસે બહેતર
મલકકો જીનકો પરીકો હુરો ગીલમાંકો

ગઝલ હસનઅલી શુજાઉદીન.

કરાર દમકો નહી વો બેકરાર હું મએ
તપાં હએ દીલ શબે કુરકતસે હમ કીનાર હું મએ
જહાંમે દર્દ જુદાઇકા ખાક હોવે ઇલાજ
મસીહ ચર્ખ પે બાલા યે અર્ઝ દરાઝ હું મંએ
હઝાર આને કે વાઅદે વફા ન એક હુવા
તુમારે જુલ્ફકે સદકે હું મંએ નીસાર હું મંએ
જો લી હએ તેગે સીતમ હાતમે ઇધર આઓ
તુમ્હારા આ કે જાં બાઝ જાનહાર હું મંએ
બોલાલો રોઝએ પુર નુરપર હસનકો હુસેન
નહી હએહીંદમે આરામ બેકરાર હું મંએ

ગઝલ અમીર.

તેગ જલ્લાદકો અરમાનસે હમદેખતે હએ
મોતકો અપની અજબ શાનસે હમ દેખતે હએ

ગીરે અબરૂપે હુએ સુહ લાલ હુએ ચીતવન હયે ચડી
આજ ઉનહી ઓરકી સામાનસે હમ દેખતે હયે
બાર બાર આતી હુએ ઝુલ્ફ ઉસ રૂખે રોશનકી તરફ
રબ્ત કાફીરકા મુસલમાનસે હમ દેખતે હુએ
હો ગયા મેલ કુચ આપસમે કે અબ ગએરાંકે.
ઝુકકે મીલતે તેરે દરબારનસે હમ દેખતે હયે
કુચ તુમીસે નહી કાવશ હુએ હસીનોકા અમીર
છેડ પરીયોંકા ઇન્સાનસેહર હમ દેખતે હુએ

ગઝલ દાગ.

બુતાને માહવડી ઊજડી [illegible] મન્ઝીલમે રહેતે હુએ
કે જીસકી જાન જાતી હુએ ઉસીકે દીલમે રહેતે હયે
મહોબ્બમે મઝાહ હુએ છેડકા લેકીન મઝેકી હો
હઝારો લુત્ફ હરએક શીકવએ બાતલમે રહેતે હુએ
બુતોંકા મહેરમે ઇસરાર ને ટીયા યારબ
કે યે કાફીર હરએક ખીલવત સરાયે દીલમે રહતે હયે
હમે દુસ્વાર જીના ઓર કાલ કરનેસે,
બડી મુશકીલમે રખ્તે હો બડી મુશ્કીલપે રહતે હયે
કોઇ નામો નશાં પુછે તો અએ કાસીદ બતાદેના
તખલ્લુસ દાગ હયે વો આશકોંકે દીલકે રહેતે હયે

ગઝલ મોઅલ્લીફ.

ગઝબ હયે અકે વો ગુલરૂ મેરે દરપસે હટ જાયે
નકયું કર દીલમેરા સીનેમે યે સુન કરકે ફૂટજાયે
દરખશાં ઝરા ઝુરા હો જહાંમે મેહરે રખશાં સા
નકાબ ઉસ રસક ખુરકે રૂખસે ગર ઝરરા ઉલટ જાએ
કહાં હયે તાબ નાબને પાકી અગર તેરે મુકાબીલ હો
મહે નઓકી તરસે ચોદ વીકા ચાંદ ઘટ જા
કરે સહેરા નાવરદી હમરાહ કીસકી તાકત હયે
કે ચલતે ચલતે મજનુકાબી દીલ સીનેમે ફૂટ જાયે
યે સઅેલે અશ્ક હયે મુમતાઝ યા કહેરે ઇલાહી હયે
કભી દરયાસા બડ જાયે કભી કતરાસા ઘટ જાએ

હીસા પંદરવાં.

ગુજર ઝફર.

પર ન હોઓગે યેખી કસમ દે દેગે હમ.
કારે રેગનકા કરેંગે અશ્ક દીલકી આગપર
ઓર બાગીરડ જો છીટા ચશમે નમ દે દેગે હમ
મુંહ ન મોડેગે તેરે તેગે સીતમસે દેખના
સર તલફબી પ્રશકરો અએ પુરસીતમ દે દેગે હમ
ગર કહો હોગેકયા તુંગી ગા દમે રૂખ્સત મુજેહ
હસકે કહેતે હુંએ કે કુચ દ દેગે હમ
યેબી થા તકદીરમે લીખા કે અયે નઓખત તુજહે
યું દીલોજાં દીનો ઇમાં યકકલમ દે દેયે હમ
જાનતે હુયે અ પસાહમ બાજ જાંબાઝોકો તુમ
દમહી સમજે જાઓગે જબ અપના દમ દે દેગે હમુ.
સબ નીકલ જાએગી અયે કાતીલ હમારી હસરતે
જબ તડપકર દમ તેરે ઝેરે કદમ દે દેગે હમ
ઝાહીદે બેગરઝકી હોગી ન કેફીઅ નસીબ
કંદા હુયે દીલકે નગીનેપર હમારે નામ દોસ્ત
અયે ઝરૂર કહુંકર ફીરાકા યે રકમ દે દેગે હમ

ગઝલ મુનીર.

દીન ફીરે ફસ્લે બહારીકે હુયે આને વાલે
કહેદો હુશીઆર રહે દસ્તકે જાને વાલે
સીતમ ઓર જઓર સહે દીલને હમારે કયા કયા
તુમ સલામત રહો આશકકે જલાને વાલે
પેચ પર પેચ લગેંગે તો બીગડ જાયેગા
હાત રોકો રહો અયે બાલ બનાને વાલે
સીતમ હુયે દીદે ઓ દાનીસ્તા ઇધર તો દેખો
કઓન હો ગએ સે તુમ આંખ લડાને વાલે
ઇતના કયેરાવ કે કબતક મેરા કાતીલ આએ
કહેદો જલદી ન કરે લાશ ઉઠાને વાલે
યાર કહેતે હુયે મેરી કબરપે આને વાલે
ખાક હો જાતે હુયે યું દીલકે લગાને વાલે
ગયેર ભડકાએ અગર ઉસકો અજબ કયા મોનીસ
આગ પાનીમે લગાતે હુયે લાગાને વાલે

ઠુમરી.

તેરા યાર સુખહેદાર તુજહે કાહેકી કમી
તુજહે કાહેકી કમીરે તુજહે કાહેકી કમી—તેરા.
નવાબકે લશક મે યે રૂપે લાખે તીન

ઘરકા ઘોડા બેચઆરા સરપર મારી છીન-તેરા

ઠુમરી.

કંહી દેખા હુએ પ્યારે મેરા સનમ મેરા સનમ દીલ જાન સનમ-કંહી
મેરે સનમકી પેહ હુયે નીશાની, કાલી કાલી ઝુલ્ફેં ઔર ગોરાબદન. કંહી
મેરા સનમકી કયા હુયે નીશાની, ગેડિકી તોપી ઉડાવે પતંગ-કંહી.

ઘુમટા.

ઓ બીરજ બસીયા બારેકે રસીયાં રોકો ન મેરી ડગરીયાં
માઇ બાપકી હું બેટીરે દુલારી હાથ છોડ ન રસીયા—ઓ.
જબસે પડી ભીરહાકે મંએ પાસે કોઇ દોઇ ભરાવે ગગરીયાં.
તેલા લગાએ ફુલેલા લગાયે ઓડે મસાલેકી ટોપીયા—ઓ.
કાલી કાલી ઝુલ્ફોમે ઉલ્ઝ્યા મેરા લલ્લચાયે તકતકમારે નજરીયા-ઓ

ભયેરવી.

ઝુમત આવે શામ મતવાલા
એક હાથમે પરેમકી બોતલ દુજે હાથમે પીઆલા
દેખો દેખો સખી કંહી લીપટ જાએ
ટુટ ન જાએ મેરો મોતીઅનકી માલા-ઝુમત

દાદરા.

ગોરી તેને નયનાને જાદુસે મારા
જાદુકી પુરીયા પડ પડ મારી કયા કરે બેદ બીચાર-ગોરી.
બડી બડી અંખીયાસે કજરા સોહાવે આશકસા ફીરતા દીવાના.

ઘુમટા.

હું બેડેકી બસીયા તીરીયા હું રસીયા સુખસે રહું મે નગરીયા
ઇસરે શહેરકી ફુવડ હયે નારી લાખન રૂપીઆ બીગડીયા-હું.
ઢીલ મીલ પનીઆ પીહી ન જાને ટંગડી પસારે સજનીઆ
હમ રે શહેરકી સુઘડ હમે નારી ચુની ભુસીમે ગુજરીયા
પીસુ ઔર કુટુ પકાઉ ઔર ખીલાઉદો દો બારલાઉ ગગરીયા.

ગજલ મુનસફ.

કભી સોયે નવો પહેલુમે આકે
મંઝા પાયા ન હમને દીલ લગાકે
કહા જબ મંએને મરતા હું તો બોલ
બહેતરહે મરગએ હયે દીલ લગાકે
બતાઓ કીસકા હોગા ખુન નાહક
કંહા જાતે હો દીલબર પાન ખાકે
સબા ઉનસે ઝરા ઇતના તો કહેના
યેહી હયે રસમે કયા સર્વે વફાકે
યે હાઝીર હયે શરાફીલી ગઝાબી

હમે આશક બનાઓ આઝમાકે
દુએગે તો સયેર ગુલશન કે મુબારક
હમે જોકે બીયાં બાંકી હવોકે
ફસે હે દામ કાકુલમે જો મુનસફ
સીતમ બેજા ઉઠાઓ આશનાકે

દાદરા ભેરવી.

દોનો દોસ્તોમે મેહદી લગાબે પરી નાગનસી ચોટી કમરપર પડી–દોનો
આજા જાની આજા પીઆરે તેરે લીએ મંયે ચમનમે ખડી–નાગનસી

બરવા કુરહત.

બાંકી રંગેલી છબેલી માલનીઆ દેખી હયે હમને નીરાલી યાર–બા
બેલાભી બેચે ચંબેલીભી બેચે બેચે જોમનવાકી દાલી યાર
ગોરે ગોરે હાથોમે કંગન કાનોમે ફુલોંકી બાલી યાર
નયનોમે સએનોમે જાદુ હયે ફરહત હોટોંપે પાનોકી લાલી યાર
ઝુમ ઝુમ જાતી જોબન વાકી માતી છુમછુમ દેતી હયે ગાલીયાર બાંકી

હોરી મકસુદ.

રબ ખેલત પીઆરે મોહમ્મદસે અબ કયેસી રંગીલી હોરી તે–રબ.

અંતરા.

નુર ઝહુરકા રંગ બનાયો વહેદત કએસર ગોરી
લાઇલાહકી ભર પીચકારી ઈલલ્લાહ રંગોરી–રબ.
અવ્વલ મા ખલક અલ્લાહહેરી ખીલઅત હકને દીઓરી
સર લઓલાકકી પાગ બીરાજે સુખ ચુમકે લાલ કીયોરી.
હુસ્નોહુસેન નએન અન્જનાદે મુખ નુર અબીર મલોકી–રબ
નાદે અલીકી કકરે ઝુલફીકાર દી અર્શપર ધુમ મચોરી
સલ્લે અલા ગાવત હમે હુરે ભરભર કુમકુમ દોરી–રબ,
કંહી જીબરીલ કંહી મીકાઈલ કહમા દફકી જોરી
કહે મકસુદ હબીબે ખુદા હયે નોશા આજ બનોરી
અક મલતો લકુમ નઝર લેકર કાસીદ મકસુદ મીલોરી–રબ.

મલ્હાર–તાલ–તીતાલા.

કરક કંગનવા મોરી બાંહે કલાઇ
સુનો લંગરવા ગયે મોરી દુગી
તોહકો મોરી બૈયાં પકડ લંગરવા બાંહે કલાઇ
ગરજ ગરજ બદરીઆં ...
દીદાર પડત મોરી ... લજાઇ
બરવા ગાએ ઉમેરી બતીયા માનલે–કરક કંગનવા

મેહદી-તુરાબ.

લાલ હયે બનડીકી લે આવ મેહદી ઔરલાલ બનેડીકી લે આવ મેહદી

અંતરા.

પોર પોર નવા રંગ પહેનતા તાપર ઔર રચાઓ મેહદી-લાલ
ઉંગલી પકડ કંહી પોહોંચા ન પકડો ઔર સે સારી લગાઓ મેહેદી.
બનકે રંગીલે છબીલેકે આગે સુનકે તેરાબકી ગાઓ મેંહેદી.

સેહેરા—ધુન—દેસ.

મેરે બનેકા આજ ખુંદકે લાય-સહેરા ભારી માલન
બેલા ચંબેલી જોઈ મોગરા નીચે ગુલાબ
ઔર ઉપર ચંપા કેતગી નરગીસ હરગુન ગુંધા જાઉં તેને બલહારી
માલન—લાય

શાહના.

દેખો બનેકો મુબારક બાડી—દેખો બનેકો મુબારક બાડી

અંતરા.

બનીકો સલોના પાયા બનડા ચાલ સોહાની ચલત હયે બનડી, કા
મન ભાયા બતડા—દેખો.
આખ ઉઠાંકે દેખત નાહી લાજ ભારી શરમાયા બનડા
કયુ ન કહે સુસરારકે સારે હયે શરમેલા લજાયા બનડા—દેખો.
સરજ સારીકી ખાએકી ગારી રસભરી રસસું રસાયા બનડા
કુચતો બનીને કીયા હગે ટોના બીન દેખે જો લુભાયા બનડા—દે.
દેખ તુરાબ દોઆસે તેરી કયેસા ભલા બન આયા બનડા—દેખો.

લાવણી.

મેરા માહલેકા એક તુ હયે તેરા નુર અંયા હરસુ હએ
તુહી કાલીબ તુહી જાં હએ તુહી રીન તુહી ઈમાં હયે
તુહી ભેદ હયે તુહી કુરાં હયે તેરી દોનો જહામે શાં હયે
ઈજાદ ખલાયેક તુ હયે ઔર સબપર ફાયક તુ હયે
ઈસમે ફરક નહી સરે મુલયે—મેરે.

લાવણી.

દીલ છીન લીયા હયે યાર હમારા તુને
એ મઔત અરે કયું દગાસે મારા તુને
જતી નીરછી નઝરસે કીયા ઈશારા તુને
ગોયા મારા જીગરપર તેગ દો ધારા તુને
કીયા પુરા ન યે અરમાન હમારા તુને
મુજહે આશક ન કહેકે આન પુકારા તુને
મેરા કરકે કાતીલ ખુન ગવારા તુને
એ મઔત અરે કયું દગાસે મારા તુને
કયું તેતુ અરે આશકકો જલા રખ્ખા હયે.

કયું તુને સીતમ યે બાર રવા રખ્યા હયે
કયું તુને ઝુલ્ફકા જાં તુને બના રખ્ખા હયે
કયું તુને હમારે દીલકો ફસા રખ્ખા હયે,
કયું પરીકા હયે શીશેમે ઉતારા તુને
બે મખ્ખોત અરે કયું દગાસે મારા તુને

મુબારકબાદ.

બોલા બનડા બતી નાદાન મુબારક હોવે
શાદીએ વસ્લકા સામાન મુબારક હોવે
કયાહી તનઝેબ હયે જામા વજડાવ કંગન
ઓર સહેરેકી નઈ શાન મુબારક હો બની બનડેકો
ઓર હમે કપેના યે હરઆન મુબારક હોવે
બાદશાદીકે ખુદા યેક પીસર દે ઈસ્કો
ઓર ચડના ઉસે પરવાન મુબારક હોવે.

સહેરા.

ઉસ બનેકે જો અંધા આજ હયે સીરપર સહેરા
નુરસે હોવે ન કીસ તરેહ મુનવ્વર સહેરા
કયું ન ખુશબુસે મોઅતર દાસે મહેફીલ હોવે
ઈતર જન્નતસે બસાયા હયે સરાસર સહેરા
ફુલ બનડીકે ખીલે ગુન્ચએ દીલ દુલહાકા
હુરે ફીરદોસસે લાઈજો બનાકર સહેરા
મુંહ ન ફીર શર્મસે દીખલાએ કમર મેહફીલમે
રૂખાકો યે દુલાહ દીખાએ જો ઉઠાકર સહેરા
આકે જન્નતસે અજી દેવે મુબારક બાદી,
દેખે રીંદવા જો તેરા અયે મહે અનવર સહેરા

અંતરા.

દેલત પવન સંનના ના ના ના ના ના ના
તાલ ગુંજત ઘુઘરૂ છંદ ના ના ના ના ના ના
બોલે પાંઓનકી પઍજન ખન ના ના ના ના ના ના
જબ બાજે તાલ મોરારીક—બઍરનીઆ

અંતરા.

બનસી ધુન સુન રાજા ઈન્દર
મોહે સુદ બુદ બીસરી પનહારીકી
પંખી ઉડ ન સકે ગવેચરન સકે
સુન ધુન મોરકને લીધારીકી—બઍરનીઆ

ગઝલ મીરઝા

એક ફકત મૈંહી નહી ચાહને વાલા તેરા
જીસને પેદા કીયા વોખુદભી હે શૈદા તેરા
હલક પે મેરે છુરી ફેર કે વો યુ બોલે
અબ તો દેખેંગે તડપનેકા તમાશા તેરા
ઝખમ પર મેરે નમક છીડકા બલ્લએ પાની
અબતો ઠંડા હુવા કાતીલ એ કલેજા તેરા
કીયા આંખોને શીતમ જાન્ને પડી ઉસપે નીગાહ
નામ બદનામ હુવા ખલકમે મેરા તેરા
ઉમ્ર ભર સીજદેસે સરકોના ઉઠાઉંગા કભી
હાત લગ જાયે અગર નકશે કદેપા તેરા
યે હૈ ઉમીદ શબો રોઝ દીલે મીરઝાકી
નઝઆકે વકત ઝબાં પર રેહ કલમા તેરા

ગઝલ કાદરી

અયે મેરે ખાજા પીયારે લે ખબર
દીનો દુનયા કે સહારે લે ખબર
હો રહા હું ઈશક મે તેરે અસીર
અયે મેરે પ્યારે કે પ્યારે લે ખબર
દો જહાંમે બાદશાહી હે તેરી
ઓસ આઝમકે દુલારે લે ખબર
અર્શસે ફીરશ તક તેરી હયે ધુમ
અયે મોહમ્મદ કે પ્યારે લે ખબર
સબ મલાયક હુરો ગીલમાં યું કહે
અયે અલી હાશમ કે પ્યારે ખબર
અપને હાથોસે પીલાદો મયે મુઝે
સાકીએ કાસરકે પ્યારે લે ખબર
આ પડા દર પર તેરે કાદર મીયાં
ખ્વાજા ઉસમાં કે પ્યારે લે ખબર

તમામ શુદ